

095 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Naer Amerikao

Een pôosie geleeje heb ik nog 's een raaisie naer Amerikao gemaakt. 'k Zeg: "nog 's", want een paor jaer êêder bin ik ok al 's een keertie gewist. Dà 's tegeswoordig niks besonders meer, want de helft van Slierecht is t'r onderdehand gewist. Toch zag ik k'r de eerste keer aarg tegenop om in zô 'n vliegmesien te stappe, want as kaaind zijnde hoorde je soms de ijselijkste verhaole over zô'n vliegmesien... Ze hadde mijn vroeger wijs gemaakt, dat-jie deur mekaor gerammeld wier zô-as vroeger salmiaksies in 'n dropwaoterflessie. Maor mense nog an toe, wat is dat verschrikkelijk overdreve.

Ik zat nou ok weer in zô 'n grôôte 747. 'k Had 'n leuk pleksie, lekker bij 't raomd. M'n angstzwêêt was al aerdig opgedrôôgd toe de metore waarm begonne te draaie. 'n Pôosie daernae zee 'n mannestem deur de luidspreker, datte me al gaauw op zouwe stijge en hij wis ok al te vertelle, dat we om tien over twêêë in New York zouwe daole. Eve laeter gong 't vliegmesien de lucht in, je maarkte allêên dat 't los van de grond was, deurdatt-jie de wiele nie meer hoorde draaie.

Eerst kreeg-ie les van zô 'n maaisie in uniform, ze dee ons voor hoe je 'n zwemvest om mos doen en hoe je zuurstof in kon aoseme, as 't nôôdig moech zijn. Daernae kreges me 'n lekker baksie trôôst, je kon ok iets aandere kieze, 'n frisdranksie of zôiets, d'r was van aales en 't kosstende hêêlemael niks. Nou doch-ie meschie, dat 't 'n laauw baksie zou zijn, mor niks hoor. Lekker gloeiend hêêt, 'k most 't gaauw op 'n opklaptaofeltjie zette, om m'n vingers niet te brande.

Zô gezeed, zô gedaen en wat denk-ie mense? Gêên rimpeltjie of golfie op de koffie te zien, zô stil lag dat vliegmesien in de lucht. Nou kè-je 's zien wat 'n flauwekul d'r vroeger verteld wier over dat deur mekaor rammele en zô. Nae 'n paor uur kwamme ze mit 'n lekker praksie mit aanderande groentes, gêên koud, mor 'n gloeiend hêêt praksie hoor, dà 's toch wel een prestaosie voor aal die honderde mense. Ja, 't wazze d'r honderde, want azzie 's effe omkeek, doch-ie dat-jie in 'n grôôte zaol zat.

Bij 't praksie zat 'n lekker stuksie vlees, waer-ie je tande goed op kon schaarpe en op 't lest nog 'n klaain ppuddingsie nae, dat was in êên woord verrukkelijk.

Nae verlôop van tijd zee de piloot, datte we over tien minute zouwe lande en wat denk-ie mense? 't Was percies tien over tweeë, wel Amerikaonse tijd, mor 't klopte as 'n zwerende vinger, allêên deej 't nie zô zeer. Bij 't uitstapen mosse me van tevore deur 'n naauw gangchie. Bij mijn hoorde ik in êêns piep...piep van zô 'n piepding. Drek stinge d'r twêê van die lange linters van pliesies zè 'k mor zegge, want ze hadde zô 'n achthoekige pet op, zôas-ie die stoere manne op de T.V. wel is ziet.

Ze hadde d'r spuit op mijn gericht en riepe: "Bek" (back) Wat kan 'n mens toch raor denke hee, weet-jie wat ik doch? 'k Heb m'n mond zeker nie goed afgeveegd, want 'n pôosie van tevore had ik nog aan dat lekkere duddingsie zitte smikkele en die vent had 't over "bek" 'k Wou m'n zoudoek al pakke, mor dienêene knul draaide mijn om, zôdà 'k trug mos. 'n Vrouwchie achter mijn zee: "Je mot trug, waant je het zeker iets van ijzer in je binnezak".Dat klopte want m'n staole brillekoker bleek de bôôsdoener te zijn en ok nog 'n sleutelbos.

'k Mos die dinger bove m'n hêêd houwe en toe moech ik 't nog 's perbere. 't Was toe voor d'n bakker, want 'k moech deurlôope... 't Was toch wel even 'n zwêêtpertijchie, zô onder de ôôge van twêê van die pitbull terriers. Gelukkige hebbe ze mijn niet

gebete, neeje hoor, want eve laeter toe ze nog 's 'n praotjie mit me maakte, stinge ze me stiekemweg uit te lache. Zeker om m'n verschrikte faosie.